

บทที่ 424

ทฤษฎีสามเหลี่ยม

ข้าแต่พระเป็นเจ้า การศึกษาพระวาจาของพระองค์ตลอดสองทศวรรษที่ผ่านมา ได้เปลี่ยนแปลงความคิดความอ่านตลอดจนวิถีการดำรงชีวิตของลูกไปโดยสิ้นเชิง ระหว่างเส้นทางแห่งความเชื่อของลูกเพราะพระวาจาของพระองค์ ลูกจึงได้คิดทฤษฎีขึ้นมาอันหนึ่ง ที่ทำให้ลูกสามารถก้าวข้ามปัญหาอุปสรรค ตลอดจนอะไรต่อมิอะไรในการรับใช้พระองค์ได้

ทฤษฎีสามเหลี่ยมเรขาคณิตเกี่ยวกับอะไรกับการรับใช้พระเจ้า?

A คือมุมบนของสามเหลี่ยม คือพระผู้เป็นเจ้า B คือตัวลูกอยู่มุมล่างซ้าย C คือเพื่อนมนุษย์ อยู่มุมล่างขวา

จากการได้รับการถูกกระทำ ความไม่จริงใจ การถูกใส่ร้าย การถูกทอดทิ้ง การทำความดีหรือแม้ความรักต่อเพื่อนมนุษย์ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ทำให้ลูกเกือบจะเลิกทำความดีไปหลายครั้ง จนกระทั่งวันหนึ่ง อยู่ดีๆ ลูกก็คิดถึงภาพของสามเหลี่ยม ซึ่งแน่นอนต้องเป็นการดลใจของพระจิตเจ้า ☺

ที่ลูกทำในการทำความดีก็เพราะลูกมัวแต่ต้องการการตอบสนองการทำความดีของลูกจากเพื่อนมนุษย์ ซึ่งมักจะไม่ได้มากกว่าได้ อย่างกระนั้นเลย ตัดความต้องการการตอบสนองจากเพื่อนมนุษย์เลย แล้วเปลี่ยนมาเป็นการทำความดีเพื่อถวายแด่พระเจ้า จะดีกว่าไหม? คิดง่าย แต่ทำยากกกก.....

ลูกใช้เวลาเป็นสิบปีในการพยายามตัดเส้นเชื่อมระหว่าง B และ C โดยการให้เหลือเป็นแค่ one way จาก B ไปสู่ C โดยไม่หวังมีเส้นจาก C ตอบกลับ และลูกก็ขีดเส้นจาก B ไป A เป็นเส้นดำหนาเชื่อมระหว่าง B ถึง A ทุกวันๆๆๆ .....

ถึงจุดๆ หนึ่ง ลูกรู้สึกตัวเบา หากมีเส้นจาก C มายัง B จะเป็นสิ่งบวก ลูกจะขอบคุณพระเจ้า หากไม่มี ลูกจะถือว่ามันคือปกติของชีวิต เส้นระหว่าง B ถึง A เส้นดำโต ลูกพอเพียงแล้ว แล้วลูกก็เกิดความสันติสุขและปิติสุขในใจ ☺☺☺

ในการก่อตั้งมูลนิธิที่จะนำอาหารที่เหลือในวงการธุรกิจไปแจกจ่ายให้แก่ผู้ยากไร้ นั้น ทฤษฎีสามเหลี่ยมได้ช่วยให้ลูกสามารถก้าวข้ามอะไรต่อมิอะไรมากมาย ที่สำคัญที่สุดพระเจ้าทฤษฎีสามเหลี่ยมนี้แหละที่ทำให้ลูกสามารถก้าวข้ามสิ่งท้าทายที่ใหญ่โตมหึมาที่สุดได้ ตัวลูกเอง!

ทำอย่างไรลูกจึงจะสามารถรักษาจุดยืนของความเป็นคริสตชนที่มีจิตตารมณ์ชัดเจนในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ในขณะที่ผู้ร่วมงานข้างเคียงเห็นงานนี้ในมุมมองอื่น?

ทำอย่างไร มิเพียงแต่รักษาจุดยืนของตัวเอง แต่ยังคงโน้มน้าวให้ผู้ร่วมงานเห็นคล้ายตามเราให้ได้ในที่สุด ต้องอย่าลืมว่า แต่ละท่านไม่ใช่คริสตศาสนิกชน พระเจ้าสำหรับพวกเขาไม่มีความหมาย

ทำอย่างไรจึงจะเป็นพยานถึงพระวาจาบทนี้ให้พวกเขาเห็น โดยไม่คิดว่าลูกเป็นคนมกมาย "ความเชื่อคือความมั่นใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นข้อพิสูจน์ถึงสิ่งที่มองไม่เห็น" ฮีบรู 11:1 อย่าลืมว่า พวกเขาแต่ละคนมีปริญญาสูงกว่าลูก การจะพิสูจน์อะไรในพวกเขาเห็นด้วยโดยที่พวกเขาไม่เห็น จึงไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย

ทำอย่างไร ลูกจึงจะก้าวข้ามความรู้สึกของตัวเองให้ไม่ท้อ ไม่หวั่นเสีย ไม่ถือสา ไม่หมดหวัง ทั้งๆ ที่บางครั้งในเหตุการณ์บางอย่าง หากลูกไม่มี A เป็นที่ยึดเหนี่ยวไว้ ลูกคงไม่มีพลังเหลือแม้กระทั่งจะหยิบดินสอขึ้นมาขีดเส้น

ทำอย่างไร ในขณะที่ผู้ร่วมงานคิดว่าโครงการคงเกิดขึ้นไม่ได้แน่นอน เพราะขาดปัจจัยหลายอย่าง ที่สำคัญที่สุดคือ ปัจจัยทางการเงิน แต่ลูกลืนยันกับพวกเขาว่า พลังของการสวดภาวนานั้น สามารถเคลื่อนภูเขาได้

ทำอย่างไร .....

ในระหว่างหนึ่งปีที่ผ่านมา นอกจากทฤษฎีสัมเหลี่ยมแล้ว ลูกยังต้องฟังเพลงที่เสริมกำลังใจ 3-4 เพลง ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้ ลูกไม่ได้ฟังเพลงเลยเป็นเวลาสองทศวรรษ ลูกฟังทุกครั้งที่รู้สึกอยากท้อและมองไม่เห็นทาง โดยเฉพาะในตอนแรกๆ แล้วลูก ก็แชร์บางประโยคให้ผู้ร่วมงานฟัง God will make a way. Here I am, Lord. You raise me up. และมาตอนนี้ ลูกฟังเพลงนี้ ทุกวัน ทุกครั้งที่มืออากส Light your candle.

กลายเป็นว่าก่อนที่มูลนิธิจะก่อร่างขึ้นมาจนถึงขั้นจดทะเบียนสำเร็จ มีสิ่งหนึ่งที่เป็นผลพลอยได้ที่มีค่ามหาศาลต่อจิตใจ ของลูก นั่นคือ การปฏิบัติตนของลูกที่ตั้งมั่นอยู่บนความเชื่ออย่างแน่วแน่ดังหลักศิวา การยึดพระเจ้าเป็นหลักในการแก้ปัญหา ทุกอย่าง และการแก้ปัญหาแต่ละจุดด้วยความมั่นใจ แต่ด้วยความสุภาพ ถ่อมตน และความอ่อนหวาน ได้กลายเป็นพยานชีวิต ที่ทำให้ผู้ร่วมงานของลูกเริ่มเข้าใจในวิถีชีวิตของคริสตชนที่เขาไม่เคยได้สัมผัสมาก่อนเลย และที่สำคัญที่สุด เขาได้เห็นความ ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่ลูกพูดมาตลอดทั้งปี วันที่ลูกเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อเตรียมจดทะเบียน เพื่อนร่วมงานได้พูดกับลูก ว่า “ผมนับถือคุณ” และต่อมา “God bless you!” และเดี๋ยวนี้เขามักจะพูดกับลูกในบริบทของ “พระเจ้าของคุณ” ลูกบอกเขาว่า “พระเจ้าคือพระเจ้าของทุกคน ไม่ใช่ของฉันคนเดียว” เขาจึงตัดคำว่า “ของคุณออก”

แค่นี้ก็น้ำตาซึมแล้ว 😊

เหตุผลหนึ่งของผู้ร่วมงานของลูกเริ่มยอมรับในเรื่องของพระเจ้า อาจเป็นเพราะระหว่างการหารื่องานทางไลน์ ลูก “แอบ เทคนิ” โดยการใส่พระวาจาในการแก้ปัญหาของลูก 😊😊😊 เป็นต้นว่า

“ท่านจงฉลาดประดุจงู แต่ซื่อเหมือนนกพิราบ” มัทธิว 10:16

งูอยู่เฉยๆ ชะเมื่อไรละ มันชอกแซกเลื้อยไปตามรู ตามทางที่มันสามารถจะไปได้ แต่การเลื้อยไปนี่ไปโน่นนั่น เราต้องตั้ง มั่นอยู่บนความซื่อสัตย์สุจริต ดังเช่นนกพิราบ

หากเราเริ่มด้วยเงินทุกไม่มาก เราก็หาแหล่งทุนที่จะสามารถสนับสนุนเราสิ มีองค์กรมากมายทั้งในและต่างประเทศที่สามารถให้ทุนแก่มูลนิธิเราในกิจกรรมที่เราจะทำได้ และในตอนต้น ถ้ายังไม่มีเงินพอในการจ้างพนักงาน เราก็หาอาสาสมัคร มาทำงานให้มูลนิธิก่อน

เห็นไหม งูมันเลื้อยนะ 😊

ลูกเองก็ต้องอาศัยพระวาจาเกือบทั้งเล่มพระคัมภีร์ในการให้กำลังใจตัวเอง จนถึงจุดนี้ได้

ศกเศียสยังหาวิธีเพื่อให้เห็นพระเยซูได้

“เพราะเขาเป็นคนร่างเตี้ย เขาจึงวิ่งนำหน้าไปป็นขั้นต้นมะเดื่อเทศ เพื่อให้เห็นพระเยซูเจ้า” ลูคา 19:3-4

ลูกไม่ทราบศกเศียสตั๊ยขนาดไหน แต่ลูกเองก็ไม่ใชศตริตั๊ย แล้วทำไมลูกจึงจะไม่สามารถหาทางให้เห็นพระเยซูเจ้าได้ เล่า?

ลูกมิเพียงแต่เห็น แต่ลูกลังได้สัมผัสพระองค์ทุกวันทุกเวลา เพราะลูกได้ค้นพบพระองค์ไม่ใช่ด้วยการปีนต้นมะเดื่อเทศ แต่ด้วยชีวิตของลูกว่าพระองค์ประทับอยู่ในใจของลูกตลอดทุกเวลานาที

ลูกรักพระองค์ที่สุด พระเจ้าข้า 🙏

อาแมน

ลูกขอพระ: อดคิดน่นสิ

